

Ако прескача презъ плета на омразата, на безлюбието, на грѣха, той е на правъ пътъ.

Въ единъ монастиръ живѣли двама светии. Единъ денъ, като се разхождалъ, единиятъ отъ тѣхъ видѣлъ на пътя си дупка и въ нея гърне съ злато. Той не се спрѣлъ да помисли, какво да направи съ златото, но веднага прескочилъ оградата на монастира и избѣгалъ. Другиятъ светия забелязалъ, че другарътъ му избѣгалъ вънъ отъ монастира и се почудилъ, кое го накарало да направи това. Той отишълъ на мястото и, като видѣлъ гърнето съ златото, разбралъ причината. Той си казалъ: Глупаво постѫпва моятъ другаръ. Азъ ще взема паригътъ и ще ги използувамъ за благотворителни цели. Следъ това заминалъ за Александрия, построилъ църкви, училища, болници и се върналъ въ монастира, доволенъ отъ работата си. Той се обѣрналъ къмъ Бога съ молба, да му отговори, доволенъ ли е отъ работата, която свършилъ. Единъ ангелъ, пратеникъ отъ Бога, му се явилъ на сънъ и казалъ: Всички тъцъркви, училища и болници, които ти направи, претеглени, тежатъ по-малко отъ прескаченето оградата на монастира отъ твоя другаръ.

Не се произнасяйте за постѫпката на този или на онзи, че била глупава, че не била на място. Не се гневете на децата си, но постѫпвайте съ тѣхъ така, както Богъ постѫпва съ васъ. Не питайте, какво е казалъ този или онзи философъ, но се вслушвайте въ своя вътрешенъ гласъ. Не подражавайте на другите, но бдете вѣрни на себе си. Ако подражавате, ще изпаднете въ смѣшно и глупаво положение.

Двама другари си живѣли добре, обичали се. Следъ време тѣ се оженили. Единиятъ живѣлъ добре съ жена си, а вториятъ билъ недоволенъ отъ живота си, защото постоянно се карали съ жена си. Той запиталъ другаря си: Коя е причината, че ти живѣашъ добре съ жена си, а азъ не мога? — Преди да се оженимъ, — казалъ другарътъ му — азъ разкъсахъ котка предъ своята възлюбена, и тя се уплаши. Тя помислила, че е попаднала на лошъ човѣкъ. — Щомъ е така, лесно ще се оправи работата, и азъ мога да разкъсамъ котка. Той взелъ една котка и я разкъсалъ предъ жена си.